

РЕШЕНИЕ

№ 274

гр. гр. Хасково, 11.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ХАСКОВО, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА З. ЖИСОВА

при участието на секретаря Милена Д. Борисова
като разгледа докладваното от ХРИСТИНА З. ЖИСОВА Гражданско дело №
20235640100083 по описа за 2023 година

Предявени са обективно кумулативно съединени искове с правно основание чл.79,
ал.1 и чл.86, ал.1 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, от „НЕКСТ
ЛОДЖИСТИКС" ЕООД, ЕИК 201476011, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив,
ул. „Рогошко шосе“ № 36, представлявано от управителя В. Й. Б., срещу „ПАК ДИЗАЙН"
ООД, ЕИК 200712697, със седалище и адрес на управление: гр. Хасково, ул. „Л. Каравелов"
№ 3, представлявано от С. И. Ш.

Ищецът твърди, че по заявки на ответното дружество, изпратени по електронна
поща, е извършил транспорт за сметка на ответното дружество, при параметри и адрес на
разтоварване посочени в заявката.

Така, със заявка реф. № BG73347 ответникът е поискал извършване на транспорт на
1200 кг. стоки, с дата за натоварване - 28.02.2022г., от база на „ПАК ДИЗАЙН" ООД,
находяща се в гр. Хасково, Източна индустриална зона. Ищцовото дружество се задължило
да извърши транспорта до посочен адрес в Ирландия, PRL GROUP, до дата 07.03.2022г., с
МПС рег. № СВ 3006 КР, като уговореното възнаграждение било в размер на 2400 евро. За
така извършения транспорт на стоки ищецът издал фактура с № 1000058199/02.03.2022г. на
стойност 5632.79 лева с ДДС, която била изпратена на ответника по електронна поща.
Страните уговорили плащането от страна на ответника да бъде извършено до 60 дни от
издаването на ЧМР, което било изпратено на ответника също по електронна поща. Падежът
на плащане бил посочен във фактурата и бил 21.05.2022г., като плащането следвало да бъде
извършено по банков път, като на определения падеж задължението по фактура №

1000058199/02.03.2022г. не било платено от ответното дружество. Тъй като ответникът не е платил задължението си по фактура № 1000058199/02.03.2022г., то същият бил в забава считано от 22.05.2022 г., за което дължал обезщетение за забава върху главницата от 5632,79 лева за периода от 22.05.2022 г. до 15.08.2022 г. в размер на 134,56 лева.

С втора заявка реф. № BG74877 ответникът поискал извършване на транспорт на 85 кг. стоки, с дата за натоварване - 17.03.2022г., от база на „ПАК ДИЗАЙН" ООД, находяща се в гр. Хасково, Източна индустриална зона. Ищецът се задължил да извърши транспорта до посочен адрес в Испания, Сарагоса, до дата 17.03.2022г., с МПС рег. № СВ 1678 СВ/СВ 0806 ЕА, като уговореното възнаграждение било в размер на 550 евро. За така извършения транспорт на стоки ищецът издал фактура № 1000069166/15.03.2022г. на стойност 1290,85 лева с ДДС, която била изпратена на ответника по електронна поща. Страните уговорили плащането от страна на ответника да бъде извършено до 60 дни от издаването на ЧМР, което било изпратено на ответника също по електронна поща. Падежът на плащане бил посочен във фактурата и бил 03.06.2022г., като плащането следвало да бъде извършено по банков път, като на определения падеж задължението по фактура № 1000069166/15.03.2022г. не било платено от ответното дружество. На 05.07.2022г. ответникът платил сума в размер на 290,85 лева, с която погасил частично задължението си, което в остатък възлизало на 1000 с ДДС. Тъй като ответникът не платил задължението си по фактура № 1000069166/15.03.2022г., то същия бил в забава считано от 04.06.2022г., за което дължал и обезщетение за забава. Обезщетението за забава върху главницата от 1290,85 лева за периода от 04.06.2022г. до 05.07.2022г. /датата на частичното плащане/ била в размер на 11,47 лева, а за периода от 06.07.2022г. до 15.08.2022 г. - в размер на 11,39 лева или общо 22,86 лева.

Изложено е в исковата молба, че ответникът не възразил по отношение на качеството на изпълнение и срокът на изпълнение на предоставените от ищеца услуги и осчетоводил издадените фактурите, по всяка една извършена транспортна услуга, като заплатило частично една от описаните фактури. Ищецът канил ответното дружество да заплати съответните задължения доброволно, чрез покана също изпратена на електронната поща, от която били получени заявките, но до момента на депозиране на исковата молба, ответникът не бил заплатил на ищеца уговореното възнаграждение за предоставените услуги - транспорт на стоки.

Така, според ищеца и тъй като ответното дружество не било изпълнило задълженията си да плати уговореното възнаграждение, то за ищеца възникнал правният интерес от предявяването на искиви претенции.

С тези мотиви и след направените уточнения с молба вх.рег. № 1443/01.02.2023 г. се претендира осъждане на ответното дружество да заплати на ищеца следните суми: 5632,79 лева с начислен ДДС, представляваща неизплатено възнаграждение за доставени транспортни услуги, съгласно издадената фактура № 1000058199/02.03.2022г., ведно с обезщетение за забава в размер на 134,56 лв., за периода от 22.05.2022г. до 15.08.2022 г., ведно със законна лихва върху главницата, считано от 15.08.2022 до пълното погасяване на задължението; 1000 лева с начислен ДДС, представляваща остатък от неизплатено

възнаграждение за доставени транспортни услуги по фактура № *****/15.03.2022г., ведно с обезщетение за забава в размер на 22,86 лв., за периода от 04.06.2022г. до 15.08.2022 г., ведно със законна лихва върху главницата, считано от 15.08.2022 г. до пълното погасяване на задължението.

Претендират се направените в настоящото производство съдебни разноси.

В едномесечния срок по чл. 131, ал. 1 от ГПК е депозиран писмен отговор на исковата молба от пълномощник на ответника. Счита предявеният иск за недопустим и неоснователен.

Оспорва се основателността на заявените претенции, тъй като видно от платежно нареждане от 23.08.2022г. на обща стойност 18015,73 лв. и основание: 1-63363; 1-6358; 1-66357; 1-59166; 1-57704; 1-58199, с референция: FT22235477959261, дружеството - ответник било платило на ищеца дължимата сума по фактура № 1000058199/02.03.2022г. в размер на 5632,72 лв., както и неплатеният остатък от фактура с № *****/15.03.2022г. в размер на 1000.00 лв. Фактура с № *****/15.03.2022г. на стойност 1290,85 лв. била платена с горепосоченото платежно нареждане от 23.08.2022г. /1000 лв./ и с платежно нареждане от 05.07.2022г. на обща стойност 1229.65 лв. и основание: *****, 10000062229. Следователно претендираната сума в размер на 6632,72 лв., представляваща главница се явявала изцяло недължима и в тази си част предявената искова претенция била изцяло неоснователна.

На следващо място и с оглед извършените плащания на 23.08.2022г. и на 05.07.2022г., ответникът оспорва и исковата претенция по отношение на дължимата мораторна лихва в общ размер на 157,42 лв.

Оспорват се и наведените твърдения от ищеца в исковата молба, че била изпратена покана за доброволно плащане по електронната поща на дружеството, която останала без резултат. Видно било от разпечатка от електронната поща на „ПАК ДИЗАЙН“ ООД, че дружеството-ищец било изпратило в табличен вид справка за фактури в падеж на 22.08.2002г., като непосредствено след получаването на поканата, а именно на 23.08.2022г., последвало и плащане от страна на ответното дружество по всички приложени фактури. Следователно, дружеството - ответник не било станало причина за завеждане на исковото производство, още повече, че към момента на изпращане на поканата за доброволно плащане на 22.08.2022г., ищцовото дружество, чрез упълномощения си представител вече бил депозирал исковата молба с вх. № 65700/15.08.2022г. пред Районен съд - Пловдив, която и към настоящия момент не била оттеглена, въпреки наличието на плащане по процесните фактури от дата 23.08.2022г. и респективно осчетоводяване на извършеното погасяване на задължението от страна на „ПАК ДИЗАЙН“ ООД.

По тези съображения ответникът счита, че предявеният осъдителен иск бил недопустим и неоснователен и следвало да бъде отхвърлен изцяло по отношение на дължимата главница по фактура № *****/15.03.2022г. на стойност 1290,85 лв. и по фактура № 1000058199/02.03.2022г. на стойност 5632.72 лв. в общ размер на 6632,79 лв., а

по отношение на дължимата мораторна лихва- да бъде отхвърлен съобразно извършените плащания по претендираните фактури, респ. не се дължали и сторените от ищеца разноси.

В съдебно заседание, ищецът не се явява и не изпраща процесуален представител, в писмена молба адв. Х. М. от АК – Пловдив, пълномощник на ищеца, поддържа основателност на заявените претенции като потвърждава извършеното плащане на сумата в общ размер от 6632,79 лв. по фактура № *****/15.03.2022г. и по фактура № 1000058199/02.03.2022г. с платежно нареждане от 23.08.2022 г. Претендира разноси, за което представя списък по чл.80 ГПК.

Ответникът, редовно призован, не се явява в съдебно заседание, представлява се от надлежно упълномощен процесуален представител в лицето на адв. Д. Ф.-Р. от АК - Хасково, която поддържа доводите си, изложени в отговора, вкл. и за това, че не е станал причина за завеждане на делото, респ. че на ищеца не се следват разноси като сам претендира такива, за което представя списък по чл. 80 ГПК.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в съвкупност, както и доводите на страните, съобразно изискванията на чл. 235, ал. 2, вр. чл. 12 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че със заявка договор реф. № BG73347, представена от ищеца по делото, ответното дружество е поискало извършване на транспорт на 1200 кг. стоки - пелети, с дата за натоварване - 28.02.2022г., от товарен адрес: на „ПАК ДИЗАЙН" ООД, Източна индустриална зона, Хасково. Ищцовото дружество се е задължило да извърши транспорта до разтоварен адрес в Ирландия (PRL GROUP/BLOCK 517/GRANTS RISE/GREENOGUE BUSINESS PARK) до дата 07.03.2022г., с МПС рег. № BT 3006 KP, като уговореното възнаграждение /навло без ДДС/ е в размер на 2400 евро. Страните са уговорили плащането от страна на ответника да бъде извършено до 60 дни от издаването на ЧМР.

Видно от представената по делото международна товарителница – ЧМР с изпращач „ПАК Дизайн“ ООД и превозвач „Лазаров Груп“ ЕООД, изготвена на 01.03.2022г., ведно с надлежен превод на български език, стоката е натоварена на 01.03.2022 г., респ. получена на 09.03.2022 г.

За извършения транспорт на стоки е издадена фактура № 1000058199/02.03.2022г. на стойност 5632,79 лева с ДДС с посочен доставчик „Некст Лоджистикс“ ЕООД и клиент „ПАК Дизайн“ ООД по заявка рег. № BG73347, падеж за плащане – 21.05.2022 г.

С втора заявка договор реф. № BG74877 BG-E, ответното дружество е поискало извършване на транспорт на 85 кг. стоки, с дата за натоварване - 11.03.2022г., от товарен адрес на „ПАК ДИЗАЙН" ООД, Източна индустриална зона, Хасково. Ищцовото дружество се е задължило да извърши транспорта до разтоварен адрес в Испания (Poligono Industrial La Veguilla, s/n, 50400 Carliñena, Zaragoza, Испания, НМУ) до дата 17.03.2022г., с МПС рег. № CB1678CB/CB0806EA, като уговореното възнаграждение /навло без ДДС/ е в размер на 550 евро. Страните са уговорили плащането от страна на ответника да бъде извършено до 60 дни

от издаването на ЧМР.

Видно от представената по делото международна товарителница – ЧМР с изпращач „АЙ ДУ Дизайн“ ООД и превозвач „Активa Кaргo“ ООД, ведно с надлежен превод на български език, стоката е получена на 17.03.2022 г.

За извършения транспорт на стоки е издадена фактура № *****/15.03.2022г. на стойност 1290,85 лева с ДДС с посочен доставчик „Некст Лоджистикс“ ЕООД и клиент „ПАК Дизайн“ ООД по заявка рег. № BG74877, падеж за плащане – 03.06.2022 г.

Във връзка с извършените превози на товари ищецът е представил и извадка от кореспонденция по електронна поща с ответното дружество от ел адреси както следва - gmihova@nextlogistic.eu и office@pakdesign.bg.

От приложените от ответника Преводно нареждане референция: FT22235477959261 от 23.08.2022г., до банка „ОББ“, с наредител „ПАК Дизайн“ ООД и получател „Некст Лоджистик“ ЕООД на обща стойност 18015,73 лв. и основание: 1-63363; 1-6358; 1-66357; 1-59166; 1-57704; 1-58199, и Преводно нареждане Бордеро № 422881 от 05.07.2022г., до банка „Общинска банка“, с наредител „ПАК Дизайн“ ООД и получател „Некст Лоджистик“ ЕООД за сумата от 1229,65 и основание: *****; 10000062229 се установява, че на 05.07.2022 г. е платил сума в размер на 290,85 лева по фактура № 1000069166/15.03.2022г., а на 23.08.2022 г. сумата по фактура № 1000058199/02.03.2022г. в размер на 5632,72 лв., както и неплатеният остатък от фактура с № *****/15.03.2022г. в размер на 1000.00 лв.

С Покана за доброволно плащане изх. № 11044/25.07.2022г. и с Покана за доброволно плащане изх. № 11096/09.08.2022г. до ответника от ищеца, последният е поискал заплащане на дължимите суми. В тази връзка е представена и електронна кореспонденция по имейл между двете дружества за периода от 13.06.2022г. до 15.08.2022г., както и между адвокатското дружество „*****“ и „ПАК Дизайн“ ЕООД.

За цялостното изясняване на делото от фактическа страна съдът назначи и изслуша заключение на съдебно-счетоводна експертиза, което възприема изцяло като компетентно и обективно изготвено. От заключението е видно, че и двете процесни фактури са осчетоводени в регистрите и на ищеца, и на ответника. Фактура № 1000058199/02.03.2022г. и фактура № 1000069166/15.03.2022г. са включени от ответното дружество в дневниците за покупки и в Справка – декларация за ДДС за месец април 2022 г. като е ползван данъчен кредит в размер на начисления ДДС в общ размер за двете фактури от 1153,94 лв. Извършените плащания от ответното дружество на 05.07.2022 г. и на 23.08.2022 г. са отразени и в счетоводството на ищеца като към момента фактурите са изплатени в пълен размер. Вещото лице е изчислило и размерите на лихвата за забава по всяка една от тях, а именно за фактура № 1000058199/02.03.2022г. за периода от деня, следващ датата на падежа – 22.05.2022 г. до датата на депозиране на исковата молба – 15.08 2022 г., размерът на мораторната лихва възлиза на 134,57 лева, а до датата на плащането – на 145,53 лева. За фактура № 1000069166/15.03.2022г. за периода от деня, следващ датата на падежа – 04.06.2022 г. до датата на депозиране на исковата молба – 15.08 2022 г., размерът на

мораторната лихва възлиза на 22,79 лева, а до датата на окончателното плащане – на 24,73 лева.

По делото, по искане на ответника, се събраха и гласни доказателства посредством разпита на свидетеля Т. Т. Б. – служител в ответното дружество, който сочи, че търговските взаимоотношения между двете дружества датират от месец април 2021 г. като по отношение на процесните две доставки е нямало възражения вкл. от страна и на крайния клиент. Признава, че с представители на ищеца са поддържали ежедневна комуникация във връзка със забавените плащания като са поемали конкретни ангажменти във връзка със сроковете за това.

Съдът кредитира изцяло тези показания с оглед правилото на чл.172 ГПК, съобразявайки и възможната заинтересованост на свидетеля, доколкото същият се намира в трудовоправни отношения с една от страните по спора, тъй като същите са логични, последователни и съответни на писмените доказателства по делото. Допълнителна индиция за тяхната истинност се явява обстоятелството, че свидетелят излага и неизходни за страната, в полза на която свидетелства, факти.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Предмет на делото са обективно кумулативно съединени иски с правно основание чл.79, ал.1 и чл.86, ал.1 от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/, които са процесуално допустими.

Разгледани по същество исковите за заплащане на сумите от 5632,79 лева с начислен ДДС, представляваща неизплатено възнаграждение за доставени транспортни услуги, съгласно издадената фактура № 1000058199/02.03.2022г. и 1000 лева с начислен ДДС, представляваща остатък от неизплатено възнаграждение за доставени транспортни услуги по фактура № *****/15.03.2022г. са неоснователни; този за сумата от 134,56 лв., представляваща мораторна лихва за периода от 22.05.2022г. до 15.08.2022 г. по фактура № 1000058199/02.03.2022г. е изцяло основателен, а искът за претендираното обезщетение за забава в размер на 22,86 лв., за периода от 04.06.2022г. до 15.08.2022 г. по фактура № *****/15.03.2022г. е частично основателен, като съображенията за това са следните:

Основателността на предявените иски, съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест, възлага на ищеца при условията на пълно и главно доказване да установи следните факти от фактическия състав на правото му, а именно валидно основание за възникване задълженията на ответника, както и техния размер, в случая – че между страните е съществувало валидно договорно правоотношение по договор за извършени транспортни услуги - спедиция, с посоченото в исковата молба съдържание; че ищецът е бил изправна страна по него, дължимостта на сумите и техния размер.

В случая, от събраните по делото доказателства – писмени и гласни, вкл. и представените от ищеца заявка договор реф. № BG73347 и заявка договор реф. № BG74877 BG-E, обсъдени съвкупно с представените фактури и международни товарителници – ЧМР,

следва че страните са се намирали в търговски отношения като помежду им са били сключени неформални договори по извършване на международни транспортни услуги, спедиционни договори, по силата на които и съгласно чл.361, ал.1 ТЗ спедиторът, в случая ищецът се е задължил срещу възнаграждение да сключи от свое име за сметка на доверителя – ответник договор/и за превоз на товар/и.

Договорът за спедия е двустранен, възмезден и неформален - писмената форма не е условие за неговата действителност, с предмет сключване на превозен договор за товари. Както се посочи по-горе, по отношение на изпълнителните сделки, не е спорно между страните, а и се установява от представените и от двете страни писмени и гласни доказателства, че между ищцовото и ответното дружество са сключени спедиционни договори. Спедиторът „Некст Лоджистикс“ ЕООД е изпълнил задълженията си по тях с грижата на добър търговец, като е сключил договор за международен превоз на товари, съгласно поръчката на доверителя – превоз на стоки от България до Ирландия и от България до Испания, с превозвачите „Лазаров Груп“ ЕООД и „Актив Карго“ ООД, като превозите са изпълнени надлежно и без забележки и стоките са получени на 09.03.2022 г., респ. на 17.03.2022 г. Удостоверенията в товарителниците обстоятелства не са оспорени по същество от страните. Ето защо следва да се приеме, че ищецът е изпълнил задължението си по изпълнителните сделки.

На следващо място, по отношение на отчетната сделка следва да се посочи, че разпоредба на чл. 361, ал. 2 ТЗ, препращаща към правилата на комисионния договор - чл. 355 ТЗ, според която спедиторът е длъжен да даде сметка на възложителя и да му прехвърли резултатите от изпълнителната сделка. За да възникне правото на спедитора да получи възнаграждение за извършената услуга, следва да се направи преценка дали извършените от него фактически действия налагат извод, че изпълнителна сделка е сведена до знанието на доверителя и дали последният я е приел. В настоящия случай, ищецът е съставил фактура № 1000058199/02.03.2022г. и фактура № *****/15.03.2022г. като според заключението на назначената по делото ССЧЕ тези фактури са включени от ответното дружество в дневниците за покупки и в Справка – декларация за ДДС за месец април 2022 г. като е ползван данъчен кредит в размер на начисления ДДС в общ размер за двете фактури от 1153,94 лв. От изложеното следва, че ищецът е изпълнил задължението си да даде сметка на доверителя и да му прехвърли резултатите от изпълнителната сделка - дал е отчет, който е бил приет с получаване на ЧМР-та и издадените фактури. Така, считано от момента на даване сметка на доверителя и прехвърляне на резултатите от изпълнителната сделка, за ищеца е възникнало правото да получи възнаграждение за извършената спедиционна услуга.

Тук, само за пълнота следва да се отбележи, че фактурата е първичен счетоводен документ, чието предназначение е да документира стопанските операции във връзка с изискването за пълно и точно водене на счетоводната отчетност в предприятието на търговеца. Тя е частен свидетелстващ документ, който удостоверява предоставянето на определена стока или услуга, когато е подписана от получателя. Съдебната практика е последователна в разбирането си, че фактурата не е основание за плащане, основанието е

извършването на материалната престация, а фактурата само удостоверява този факт. Съгласно трайната практика, формирана по реда на чл. 290 ГПК, изразена в решение № 23 от 07.02.2011 г. по т. д. № 588/2010 г., Т. К., II т.о. на ВКС, решение № 166/26.10.2010 г. по т. д. № 991/2009 г. на ВКС, II т.о., решение № 96 от 26.11.2009 г. по т.д. № 380/2008 на ВКС, I т.о. и решение № 46 от 27.03.2009 г. по т.д. № 546/2008 г. на ВКС, II т.о., както и решение № 42 от 19.04.2010 г. по т.д. № 593/2009 г. на ВКС, II т.о., фактурата може да се приеме като доказателство за възникнало договорно правоотношение между страните, доколкото в самата фактура се съдържа описание на стоките, респ. услугите по вид, стойност, начин на плащане, наименованията на страните и време и място на издаване.

Не е спорно по-нататък обстоятелството, а и същото се установява както от представените от ответника преводни нареждания от 23.08.2022г. и от 05.07.2022г., така и от заключението на назначената по делото ССЧЕ, че ответникът на 05.07.2022 г. е платил сума в размер на 290,85 лева по фактура № 1000069166/15.03.2022г., а на 23.08.2022 г. сумата по фактура № 1000058199/02.03.2022г. в размер на 5632,72 лв., както и неплатеният остатък от фактура с № *****/15.03.2022г. в размер на 1000.00 лв., тоест че е погасил дължимите и по двете фактури и претендирани главници, макар и след предявяване на иска.

При това положение и съобразявайки правилото на чл. 235, ал. 3 ГПК, съдът счита, че исковите за заплащане на сумите от 5632,79 лева, представляваща неизплатено възнаграждение за доставени транспортни услуги, съгласно издадената фактура № 1000058199/02.03.2022г. и 1000 лева, представляваща остатък от неизплатено възнаграждение за доставени транспортни услуги по фактура № *****/15.03.2022г., следва да бъдат отхвърлени поради извършеното плащане.

В исковата молба ищецът е поискал и присъждане на законна лихва върху тези суми за главница, считано от датата на депозиране на исковата молба в съда - 15.08.2022 до пълното погасяване на двете задължения. Тези искове съдът намира за основателни. Същите намират правното си основание в разпоредбата на чл.86 ЗЗД, според която при неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. По правната си природа претендиратната лихва е обезщетение за вредите от забава поради неизпълнение на парично задължение, т. н. „мораторна лихва“. Това е така, тъй като към момента на депозиране на исковата молба, длъжникът – ответник е бил в забава по отношение на изпълнение на главницата/ците като от този момент се дължи и законна лихва върху главницата до окончателното ѝ изплащане. От заключението на назначената по делото ССЧЕ се установи, че за фактура № 1000058199/02.03.2022г. за периода от деня, следващ датата на падежа – 22.05.2022 г. до датата на плащането – 23.08.2022 г. размерът на мораторната лихва е 145,53 лева, а до 15.08.2022 г. - 134,57 лева, т.е. в случая този акцесорен иск следва да се уважи за сумата от 10,96 лв., представляваща разликата между двете посочени величини (145,53 лв. -134,57 лв.). За фактура № 1000069166/15.03.2022г. за периода от деня, следващ датата на падежа – 04.06.2022 г. до датата на депозиране на исковата молба – 15.08 2022 г., размерът на мораторната лихва възлиза на 22,79 лева, според вещото лице, а до датата на окончателното плащане – на 24,73

лева или искът следва да се уважи за сумата от 1,94 лв., представляваща разликата между двете величини (22,79 лв. - 24,73 лв.).

По отношение на основателността на самостоятелно предявените искове за мораторна лихва, който въпрос се явява спорен между страните, следва да се посочи освен това и следното:

Съгласно чл.294, ал.1 от ТЗ, между търговци лихва се дължи, освен ако е уговорено друго. По делото липсват писмени доказателства, установяващи подобни уговорки. В случая, в процесните две фактури е посочен срок за плащане/дата на падеж (21.05.2022 г. и 03.06.2022 г.), съобразно чл.303а, ал.1, изр. 1 - во, поради което следва да се приеме, че по този начин ищцовото дружество е определило и началният срок, от който претендира обезщетение за забавено изпълнение, а именно датата, следваща падежа по всяка фактура. Съгласно чл. 309а, ал. 1, пр. 1 ТЗ, когато кредиторът е изпълнил задълженията си, а длъжникът е в забава за плащане на паричното си задължение, ако не е уговорено друго, кредиторът има право на обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата. В случая, търговците – страни по спедиционния договор не са уговорили друго относно размера на обезщетението за забавено изпълнение.

Ето защо следва да се приеме, че ответното дружество не е платило в уговорения между страните срок дължимите парични престации като възраженията му, че е сторил това веднага след получаване на покана от ищеца на 22.08.2022 г., а именно на 23.08.2022 г. и оттук, че не дължи обезщетение за забавено плащане са неоснователни. За основателността на акцесорните претенции е без значение обстоятелството освен това, дали ответникът е бил уведомен от ищеца или не, че е предявил съдебно съществуващите си вземания. Предвид горното и съобразно уговорения между страните падеж за плащане, същият дължи и обезщетение за забава по всяка една от двете процесни фактури.

Относно размера на дължимото от ответника обезщетение съдът кредитира заключението на съдебно-счетоводната експертиза, според което по фактура № 1000058199/02.03.2022г. за периода от деня, следващ датата на падежа – 22.05.2022 г. до датата на депозиране на исковата молба – 15.08 2022 г., размерът на мораторната лихва възлиза на 134,57 лева, но доколкото се претендира такова в размер на 134,56 лв., претенцията следва да бъде изцяло уважена, съответно на пределите на търсената защита и с оглед принципа на диспозитивното начало, прогласен в чл.6 ГПК.

По отношение на фактура № 1000069166/15.03.2022г. вещото лице е изчислило, че размерът на мораторната лихва възлиза на 22,79 лева за периода от деня, следващ датата на падежа – 04.06.2022 г. до датата на депозиране на исковата молба – 15.08 2022 г., а ищецът претендира сума в размер на 22,86 лева или този иск следва да бъде уважен за сумата от 22,79 лева, а в останалата му част за разликата до предявения размер от 22,86 лева следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

По отношение на разноските:

В случая и както бе посочено по-горе, бе категорично установено, че към момента на

депозиране на исковата молба в съда – 15.08.2022 г., падежът на главните задължения е настъпил, респ. вземането на ищеца е било изискуемо, а ответникът е бил в забава, следователно същият е станал повод за образуване на производството, погасявайки задължението си едва след подаването на исковата молба. Въпреки изхода на делото ищецът има право на своевременно претенцираните разноски по делото. Ето защо, единствено на същия следва да се присъдят такива в размер общо на 1428,72 лв., от които 375,31 лева за внесена държавна такса, 250,00 лева – внесен депозит за съдебно-счетоводна експертиза и 803,41 лева за адвокатско възнаграждение, съобразно ангажираните доказателства за реалното им извършване и представения списък по чл.80 ГПК.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „НЕКСТ ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД, ЕИК 201476011, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Рогошко шосе“ № 36, представлявано от управителя В. Й. Б. срещу „ПАК ДИЗАЙН“ ООД, ЕИК 200712697, със седалище и адрес на управление: гр. Хасково, ул. „Л. Каравелов“ № 3, представлявано от С. И. Ш., иск с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД, за заплащане на сумата от 5632,79 лева, представляваща неизплатено възнаграждение за доставени транспортни услуги, съгласно издадената фактура № 1000058199/02.03.2022 г. и на сумата от 1000 лева, представляваща остатък от неизплатено възнаграждение за доставени транспортни услуги по фактура № *****/15.03.2022 г.

ОСЪЖДА „ПАК ДИЗАЙН“ ООД, ЕИК 200712697, със седалище и адрес на управление: гр. Хасково, ул. „Л. Каравелов“ № 3, представлявано от С. И. Ш., на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, **ДА ЗАПЛАТИ** на „НЕКСТ ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД, ЕИК 201476011, със седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Рогошко шосе“ № 36, представлявано от управителя В. Й. Б., следните суми: сумата от 10,96 лв., представляваща законна лихва върху главницата от 5632,79 лева съгласно издадената фактура № 1000058199/02.03.2022 г., считано от 15.08.2022 г. до 23.08.2023 г.; сумата от 1,94 лв., представляваща законна лихва върху главницата от 1000 лева съгласно издадената фактура № *****/15.03.2022 г., считано от 15.08.2022 г. до 23.08.2023 г.; сумата от 134,56 лв., представляваща обезщетение за забава, за периода от 22.05.2022г. до 15.08.2022 г. върху главницата от 5632,79 лева съгласно издадената фактура № 1000058199/02.03.2022 г.; сумата от 22,79 лв., представляваща обезщетение за забава, за периода от 04.06.2022г. до 15.08.2022 г., върху главницата от 1000 лева съгласно издадената фактура № *****/15.03.2022 г., като този иск в останалата му част за разликата до предявения размер от 22,86 лева, отхвърля като неоснователен.

ОСЪЖДА „ПАК ДИЗАЙН“ ООД, ЕИК 200712697, със седалище и адрес на управление: гр. Хасково, ул. „Л. Каравелов“ № 3, представлявано от С. И. Ш., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, да заплати на „НЕКСТ ЛОДЖИСТИКС“ ЕООД, ЕИК 201476011, със

седалище и адрес на управление: гр. Пловдив, ул. „Рогошко шосе“ № 36, представлявано от управителя В. Й. Б., сумата от 1428,72 лева, представляваща направени разноси по делото.

Посочената от ищеца банкова сметка, по която да се преведе присъдената сума, е: „***** *****“ **, BIC: *****, IBAN: *****, титуляр „НЕКСТ ЛОДЖИСТИКС" ЕООД, ЕИК 201476011.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд-Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Хасково: /п/ не се чете

Вярно с оригинала!

Секретар: М. С.